

hvor vi har prøvet at nå hinanden frem for at gøre det modsatte.

Vi synes, at der er blevet taget hensyn til en stor del af vores synspunkter – dog desværre ikke alle, og derfor er der også en række punkter, hvor det stadig er sådan, at finansloven for 2004 ikke helt præcis rummer alle Dansk Folkepartis prioriteringer. Men på en lang række områder følte vi, at vi kom så langt i forhandlingerne, at vi trygt kunne sige ja til den samlede finanslov og dermed indgå det finanslovforlig, som gør, at vi også kan stemme for finansloven på torsdag, når vi kommer til den afsluttende del af tredjebehandlingen. Vi gør det selvfølgelig i forventning om, at de ændringsforslag, der er en del af forliget med os, også bliver gennemført, men vi har en tiltro til, at regeringspartierne og vi selv får båret dem igennem her sidst på aftenen eller måske først på natten, når vi kommer frem til afstemningerne.

Jeg vil nævne en række helt specifikke punkter, som har været vigtige for os, for at vi kunne sige, at nu synes vi, at balancen var så god, at vi kunne indgå et egentligt finanslovforlig med regeringen.

Jeg vil tage udgangspunkt i min ordførertale ved førstebehandlingen, som vi havde tirsdag den 9. september. Her ridsede jeg op på Dansk Folkepartis vegne, hvad det var for nogle ting, vi ville prioritere i de forhandlinger, der kom efterfølgende mellem regeringen og Dansk Folkeparti – det er ikke nogen prioriteret rækkefølge, det er den rækkefølge, jeg nævnte os i under førstebehandlingen.

Vi nævnte hospiceområdet som et vigtigt område for os. Vi synes, det er uværdigt, at der stadig er døende, der står på venteliste til at komme på hospice. Det giver ingen mening, og vi synes altså, at når man har behov for de trygge rammer, som en hospiceplads giver, skal de også være til rådighed. Derfor skal hospiceområdet udbygges, og det skal ske gennem den pulje, der har været afsat for i år, men også de kommende år, så der dermed skabes mulighed for, at der kan etableres flere pladser til de døende, så de kan få nogle rigtig trygge rammer, som en hospiceplads er udtryk for.

Vi kan konstatere, at med den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, bliver der igen næste år afsat en pulje på 20 mio. kr. til at øge antallet af hospicepladser. Derfor er det med tilfredshed, vi kan se, at man fortsat prioriterer dette område i det samarbejde, der er mellem os.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er ældreydelsen. Vi sagde under førstebehandlingen af finanslovforslaget den 9. september, at det var helt afgørende for os, at de mest trængende af vore ældre medborgere, altså de pensionister, der har allermindst, ofte kun folkepension og pensionstillæg, også fik en ældreydelse næste år. Vi sagde også under førstebehandlingen, at vi gerne ville have ydelsen gjort permanent, så vi ikke hvert eneste år skulle slås for, at ordningen fortsatte det følgende år, men at man kunne regne med, at dette lille bitte bitte bidrag til de ældre, der virkelig har et behov, som ældreydelsen jo er udtryk for, også ville være der år efter år efter år.

Kl. 16.10

Vi kan konstatere, at i den aftale, der er indgået, har vi fået det igennem, så vi nu kan meddele – som der også står i aftalen – at der også næste år udbetales en ydelse til de folkepensionister, som har allermindst, og at det nu er blevet en permanent ordning.

Der er nogle små justeringer. Beløbet er hævet en anelse, fra 5.000 kr. til 5.100 kr., og det er jo ikke nogen større revolution, men nok så vigtigt er det måske, at der nu er kommet et bundfradrag ind på 1.500 kr. pr. familie. Dette bundfradrag gør, at de mindste indtægter, man har ved siden af, ikke bliver modregnet i ydelsen. Det er et af de punkter, hvor vi har taget den kritik, der har været af ordningen, til os og sagt, at her måtte den kunne justeres, og det har også været udgangspunktet i forhandlingerne. Resultatet er, at i 2004 bliver der anvendt ca. 420 mio. kr. til ordningen i stedet for 340 mio. kr., var det vel, i 2003.

Det tredje punkt, jeg vil nævne, er også relateret til de ældre. Jeg nævnte under førstebehandlingen, at vi synes, det var uhørt, at udgifterne til influenzavaccination, som tidligere var indarbejdet i finansloven, ikke var at finde i regeringens forslag til finanslov for 2004. Det er også en ordning, som er vigtig at bevare år efter år, så de ældre kan regne med den.

Det har været spurgt, om det overhovedet er noget, staten skal beskæftige sig med, og om det er noget, man skal sætte penge af til. Det er op imod 70 mio. kr. til vore ældre medborgere, der er tale om, og det har været vigtigt for os, at vi fik ordningen her permanentgjort. Og hvorfor nu det? Jo, for så kan man også ude i amterne planlægge efter at udnytte den gunstige situation, det er, at man kan tilbyde de ældre gratis influenzavaccination. Pengene kommer jo ind